

Første afsnit (Det levende væsen) – Kapitel 4 (Det levende væsens bevidsthed eller psyke) – Lektion 17

Sjælen og den fysiske organisme (fortsat fra lektion 16)

11.

Vi er hermed kommet til at se på den fysiske organisme som et slet og ret redskab for Jegets sanse- og manifestationsmæssige tilknytning til den fysiske materie og ydermere som et redskab, der er bygget op af talrige specialredskaber, nemlig de såkaldte organer og organsystemer, hvilke hver især er sæde for henholdsvis strengt specifikke og mere sammensatte funktioner. Og på grundlag heraf vil vi uden videre kunne indse, at en fysisk organismes kapacitet eller velegnethed for sit kosmiske formål står i ligefremt forhold til mængden og kvaliteten af de funktioner, den i såvel sansningens som manifestationens tjeneste er i stand til at formidle, hvad der igen er ensbetydende med, at den står i direkte forhold til antallet og kvaliteten af de organer og organsystemer, af hvilke den er bygget op, eftersom det netop i første række er disse, der i praksis befordrer de pågældende funktioner. Jo mere sammensat og alsidigt specialiseret en organisme er nået frem til at være, jo større sanse- og manifestationsmæssigt spillerum vil den også kunne yde hvorimod det omvendte er tilfældet i samme grad, som den med hensyn til sin konstruktive udformning er snævert specialiseret og elementært bygget op.

12.

Set i et rent kosmisk perspektiv er formålet med enhver fysisk organisme altså dette, at den skal tjene som et instrument eller redskab, i kraft af hvilket Jeget i såvel sanse- som manifestationsmæssig henseende kan være reaktionsdygtigt over for det fysiske tilværelsesplans tunge, grove materier, hvilket igen vil sige, at den bl.a. er sæde for Jegets evne til i praksis at befordre den side af sit samlede bevidsthedsliv, vi kender som handlingslivet.

Imidlertid omfatter det samlede fungerende bevidsthedsliv som allerede omtalt i stk. 2-4 andet og mere end slet og ret handlingslivet. Det omfatter som bekendt også tanke- og følelseslivet, hvis praktiske udslag i form af de enkelte tanker og følelser udgør Jegets psykiske eller åndelige manifestationer. Men befordringen af disse åndelige manifestationer forudsætter for sin gennemførelse absolut også eksistensen af et instrument eller redskab; og for at dette redskab egner sig til at fungere i denne specielle skabelses tjeneste, må det bestå af principielt den samme type materie som den, i hvilken tankerne og følelserne dannes eller manifesteres, hvilket altså vil sige psykisk eller åndelig materie. Thi kun herigennem formår det pågældende redskab at være tilstrækkeligt reaktionsdygtigt over for denne materie akkurat på samme måde, som den fysiske organismes reaktionsdygtighed over for den fysiske materie beror på, at den selv er bygget op af denne fysiske materie.

Vi kommer således her i berøring med et redskab, der er bygget op af psykisk eller åndelig materie, og som er sæde for Jegets evne til i praksis at manifestere og dermed skabe sine tanker og følelser – kort sagt sæde for dets evne til i praksis at befordre sine åndelige manifestationer, sit tanke- og følelsesliv. Dette af åndelig materie bestående instrument eller redskab udgør selve centralstrukturen i det samlede underbevidsthedsapparat, til hvilken centralstruktur den fysiske organisme, som vi senere skal komme nærmere ind på, knytter sig som en kunstig, interimistisk, materiel forlængelse;

og det er netop denne centralstruktur vi allerede i stk. 4-4 under betegnelsen sjælen eller den sjælelige struktur har lært at kende som det totale bevidsthedsapparatur's psykiske region.

Allerede nu kan vi således ikke undgå at bemærke, at der alene set fra et rent hvervs- eller formålmæssigt synspunkt består visse principielle lighedstræk mellem den fysiske organisme på den ene side og sjælen på den anden. I begge tilfælde er der tale om sanseog manifestationsredskaber for Jeget og dermed redskaber, i kraft af hvilke Jeget i sansningens og manifestationens tjeneste er reaktionsdygtigt over for materien henholdsvis den fysiske og den psykiske eller åndelige materie. Men det bør tilføjes, at det i virkeligheden ikke blot er på dette ene punkt, at der er lighedstræk at iagttage. Også med hensyn til det principielle i deres organisation og opbygning kan der drages frugtbare sammenligninger mellem sjælen og den fysiske organisme derved, at den relativt velkendte fysiske organisme med hensyn til sin principielle opbygning så at sige eksisterer i den sjælelige strukturs billede, hvad der indebærer, at man på grundlag af sit kendskab til den fysiske organismes principielle struktur og opbygning har mulighed for at kunne slutte sig til et i virkeligheden yderst nøjagtigt og pålideligt indtryk af det principielle i sjælens struktur og opbygning, hvilket vi i det efterfølgende skal gå over til at belyse nærmere.

Sjælens principielle struktur og opbygning (sjælen og P-kraftfeltet)

13.

Om den sjælelige strukturs opbygning oplyser Martinus i første række, at på samme måde som den fysiske organisme er repræsenteret ved en omfattende serie forskellige fysiske organer med hver sin af formålet bestemte konstruktion, funktion og mission, således er også sjælen repræsenteret ved en talrig serie organer med hver sin ligeledes af formålet bestemte konstruktion, funktion og mission blot med den forskel, at disse sidstnævnte organer er af rent psykisk natur. – Ja, i virkeligheden indgår der i den sjælelige struktur langt flere organer, end tilfældet er med hensyn til den fysiske organisme, hvad der vil kunne forstås i lyset af det for den kosmisk indviede åbenlyse faktum, at hvert eneste organ i den fysiske organisme er repræsenteret i den sjælelige struktur ved en åndelig kopi eller genpart, og at der foruden denne serie åndelige genpart'er af samtlige de fysiske organer eksisterer en endnu mere omfattende serie udelukkende åndelige eller sjælelige organer, som absolut ikke på nogen måde gør sig direkte bemærket i den fysiske organisme, hvorimod de foruden at tjene som apparater for tanke- og følelseslivets virkeliggørelse har til opgave at bære og muliggøre en fuldt tilfredsstillende 100 procent åndelig tilværelse uden nogen som helst kontakt med eller tilknytning til den fysiske organisme eller det fysiske tilværelsesplan, hvad der jo f.eks. bliver aktuelt ved den såkaldte døds indtræden. Den sjælelige struktur er med andre ord som en organisme betraget langt mere kompliceret og omfattende end den forholdsvis velkendte fysiske organisme og tilkendegiver alene derigennem sin suverænitæt og overlegenhed i forhold til denne.

Om disse ved den sjælelige struktur repræsenterede psykiske organer oplyser Martinus dernæst, at de alle – såvel de, der udgør åndelige genpart'er af den fysiske organismes fysiske organer, som de, der udelukkende er af sjælelig art – helt igennem er bygget op af elektrisk beslægtede ultrafine, vibrerende psykiske kræfter, nærmere betegnet af dé på tyngde- og følelsesenergiens samspil beroende psykiske kræfter, som optræder inden for grænserne af Jegets psykiske kraftfelt, P-kraftfeltet. Netop disse psykiske kræfter, om hvilke Martinus som sagt oplyser, at de er intimt beslægtede med de på det fysiske tilværelsesplan kendte elektriske kræfter, udgør i første række det materiale eller den substans hvoraf samtlige den sjælelige strukturs organer er bygget op, hvilket omvendt betyder, at P-kraftfeltet foruden at være sæde for de ved tanke- og følelseslivet repræsenterede svingninger og spændinger også indtager en plads som selve det substantielle

grundlag for den sjælelige organstrukturs eksistens. Set fra en rent substantiel synsvinkel spiller P-kraftfeltet med andre ord ligefrem rollen som selve kernen eller skelettet i hele den sjælelige organstruktur. – Og omvendt viser kontinuitetsforholdet mellem P-kraftfeltet og den sjælelige struktur, at P-kraftfeltet på ingen måde blot forholder sig som et homogent og strukturløst område af uorganiserede psykiske kræfter, der virker som et passivt eller initiativløst medium for etablering af svingninger og spændinger, som påføres det gennem påvirkning fra omgivelserne. Tværtimod indser vi, at det forholder sig som en udpræget dynamisk størrelse med en indre stabil struktur udtrykt ved summen af de sjælelige organer, eller sagt med andre ord: i stedet for at forholde sig som et karakter- eller strukturløst kraftområde fremtræder P-kraftfeltet som et dynamisk system af strengt organiserede psykiske kræfter, hvilke organiserede psykiske kræfter respektive gør sig gældende som specifikke organer i den sjælelige struktur. – Og vi er hermed kommet i besiddelse af et helt nyt og væsentligt udvidet indtryk af det allerede for længst omtalte P-kraftfelt, dets væsen og bestemmelse, et indtryk, i henhold til hvilket det “falder sammen” med sjælen som værende identisk med det inderste, bærende substantielle element i denne.

14.

Vores foreløbige indtryk af det enkelte sjælelige organ er da hermed dette, at det i første række er identisk med en inden for P-kraftfeltet forekommende specifik kombination eller dannelse af vibrerende tyngde- og følelsesenergibaserede psykiske kræfter og dermed identisk med en speciel lokalitet i det psykiske kraftfelt. Imidlertid er det nu påkrævet at tilføje, at de sjælelige organer ikke alene består af B-kraft og dermed af tyngde- og følelsesenergi. De består uden undtagelse også af de 4 øvrige underbevidsthedsgrundenergier, instinkt-, intelligens-, intuitions- og hukommelsesenergien, men disse 4 øvrige grundenergier spiller her ikke primært rollen som slet og ret substansdannende faktorer. De spiller derimod rollen som kvalitets- og formålsbetingende faktorer, hvilket vil sige, at de i det enkelte sjælelige organ rent praktisk kendetegner sig som bl.a. karakteren af dets konstruktive udformning og funktionelle mekanisme, som dets bygningsmæssige stabilitet og funktionelle bestemmelse samt som karakteren af dets automatik og dets tonus-svingning, hvorved forstås dets egenvibration eller egensvingning. – Der er således grund til at indprente sig, at hvert eneste af den sjælelige strukturs enkelte organer er bygget op af alle 6 underbevidsthedsgrundenergier, hvilken omstændighed uden videre er i logisk overensstemmelse med, hvad der tidligere er blevet hævdet, nemlig at grundenergiene er indbyrdes totalt uadskillige.

At samtlige de sjælelige organer uden undtagelse består af alle 6 underbevidsthedsgrundenergier er imidlertid ikke uden videre ensbetydende med, at nævnte 6 underbevidsthedsgrundenergier i samtlige sjælelige organer er til stede i nøjagtigt det samme indbyrdes omfang. Tværtimod er der tale om, at de i samklang med deres respektive definitive egenskaber i hvert enkelt organ er kombineret i overensstemmelse med den bestemte opgave, som det pågældende organ har til formål at løse, hvilket igen vil sige, at grundenergiene i de enkelte organer er kombinerede i overensstemmelse med karakteren af de særlige funktioner, for hvis befordring de hver især er bestemt til at skulle være et redskab.

Hvad er da det for opgaver og funktioner, der for de sjælelige organers vedkommende kan komme i betragtning? – Ja, hertil må der svares, hvad vi allerede i forvejen er indforståede med, nemlig at de sjælelige organer først og fremmest har til opgave at fungere som redskaber i den åndelige manifestationsforms tjeneste på den ene side og som redskaber i den åndelige sansnings tjeneste på den anden side – altså kort og godt som tjenende redskaber for Jegets vekselvirkning med den åndelige materie. Men hertil skal vedføjes, at hele denne aktivitet i virkeligheden i sin dybeste natur bygger på og er identisk med en direkte, specifik manøvrering med de 6 underbevidsthedsgrundenergier, hvad der således tilkendegiver, at samtlige de sjælelige organers

dybeste kosmiske mission er den til fordel for åndelig manifestation og sansning at fungere som redskaber for Jegets direkte manøvrering med de 6 underbevidsthedsgrundenergier. Og det er netop med henblik på opfyldelsen af de specielle krav, en sådan manøvrering stiller for sin gennemførelse, at de forskellige sjælelige organer er individuelt konstrueret og udformet, ligesom det også er i henhold til denne omstændighed, at de 4 øvrige grundenergier foruden tyngde- og følelsesenergien kommer ind i billedet som værende til stede i hvert eneste sjæleligt organ, dog vel at mærke i det særlige indbyrdes kombinationsforhold, som er en betingelse for, at det pågældende organ lige akkurat kan befordre den specielle funktion, for hvilken det er bestemt til at skulle være redskab.

I praksis ytrer denne specialisering af de enkelte sjælelige organer og deres konstruktive udformning sig på den måde, at nogle organer særligt er bygget til og dermed disponeret for at befordre sådanne funktioner, som ifølge definitionerne på sansningens og manifestationens områder er karakteristiske for instinktenergien, hvilket med andre ord vil sige, at sådanne organer specielt er bestemt til at skulle virke som redskaber for Jegets manøvrering med instinktenergi. Andre organer er derimod særligt bygget til at befordre sådanne funktioner, som med henblik på det samme kosmiske formål ifølge definitionerne er karakteristiske for tyngdeenergien, hvilket således vil sige, at disse organer specielt er bestemt til at skulle tjene som redskaber for Jegets manøvrering med tyngdeenergi. Og på denne måde vil samtlige den sjælelige strukturs organer kunne opdeles i kategorier svarende til den af de 6 underbevidsthedsgrundenergier, som de hver især specielt er bestemt og bygget til at skulle være manøvreringsredskaber for, hvilket dermed vil sige, at der bliver anledning til at tale om i alt 6 kategorier af sjælelige organer, nemlig en for hver underbevidsthedsgrundenergi. – Men afgørende for, hvilken af de 6 grundenergier et givet sjæleligt organ egner sig til at være manøvreringsredskab for, er altså det pågældende organs kosmisk-kemiske sammensætning, hvorved forstås det indbyrdes kombinationsforhold, i hvilket de 6 underbevidsthedsgrundenergier er til stede i organet selv. Det er denne kosmisk-kemiske sammensætning, der er bestemmende for samtlige organets egenskaber og dermed bestemmende for, hvilken af de 6 organkategorier, det henhører under. Og reglen er her i første række den, at et sjæleligt organ specielt er manøvreringsredskab for netop den grundenergi, som afgjort er den førende i kombinationen, hvoraf således følger, at det er den førende grundenergi i det sjælelige organs kosmisk-kemiske sammensætning, der bestemmer, hvilken organkategori det naturligt henhører under. – Således vil f.eks. et sjæleligt organ, i hvis kosmisk-kemiske sammensætning instinktenergien er førende, specielt være velegnet for manøvrering med instinktenergi, og organet vil i naturlig kontakt hermed være at klassificere som et instinktenergiorgan eller blot instinktorgan. Er derimod intelligensenergien den dominerende komponent, ja så vil organet specielt egne sig som redskab for manøvrering med intelligens-energi, og det pågældende organ vil i så fald naturligt være at klassificere som et intelligensenergiorgan eller intelligensorgan. Det kan med andre ord præciseres, at den grundenergi, som er førende i et sjæleligt organs kosmisk-kemiske sammensætning, altid vil være bestemmende for organets funktionelle hovedegenskab og dermed bestemmende for dets primære funktionelle hverv eller mission.

15.

Imidlertid kan dette at manøvrere med en bestemt grundenergi foregå på mange, for ikke at sige utallige forskellige måder, og netop denne omstændighed udløser behovet for mange individuelle organer, som henhører under denne grundenergis domæne, idet hvert enkelt organ – bortset fra en ganske lille margin – kun kan befordre den ganske bestemte funktion, med henblik på hvilken det netop er konstrueret og udformet. Således kan f.eks. manøvrering med intelligensenergi forme sig på et væld af forskellige måder, hvoraf bl.a. groft kan nævnes økonomisk spekulation, militær spekulation, politisk spekulation, kriminel spekulation og matematisk eller geometrisk spekulation. Men hver af disse måder eller manøvreringsformer stiller ufravigeligt krav til tilsvarende, individuelt udformede organer for manøvrering med intelligensenergi, hvilket følger af, at de pågældende

organer hver især ganske nøje må være tilpasset det særlige erfaringsmateriale, som de respektive skal bearbejde i overensstemmelse med intelligensenergiens definitive karakteregenskaber. Men det er ikke blot intelligensenergien, der byder på en flerhed af anvendelsesmuligheder. Det gælder for alle 6 underbevidsthedsgrundenergiens vedkommende. Alle åbner de adgang til en rigdom af individuelle sans- og manifestationsformer, ja så umådelig en rigdom, at fornyelsesmulighederne aldrig nogen sinde vil kunne udtømmes.

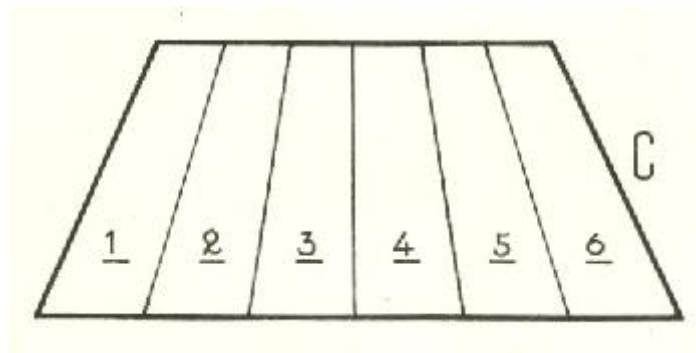
Man kan nu stille det spørgsmål, på hvad måde de enkelte sjælelige organers individualitet indenfor samme grundenergidomæne rent objektivt gør sig bemærket! – Hertil må først og fremmest svares, hvad der allerede tidligere er blevet anført, nemlig at den gør sig bemærket som karakteren af organets konstruktive udformning og i nøje forbindelse hermed som karakteren af dets kosmisk-kemiske sammensætning derved, at den konstruktive udformning netop er et direkte udtryk for karakteren af denne sammensætning. Man må således gøre sig klart, at det for de sjælelige organers vedkommende i renkultur er den kosmisk-kemiske sammensætning, der med hensyn til organernes funktionelle bestemmelse og den dermed forbundne konstruktive udformning spiller den afgørende rolle, hvilket for øvrigt ikke er helt uden analogi til de fysiske organer. Også her er der for hvert enkelt organs vedkommende i virkeligheden tale om en individuel kosmisk-kemisk sammensætning, som er i nøje overensstemmelse med det pågældende organs funktionelle bestemmelse og konstruktive udformning, hvad vi senere skal komme lidt nærmere ind på.

Som det hermed vil kunne forstås, er det de sjælelige organers kosmisk-kemiske sammensætning og dennes analyse, man må have sin opmærksomhed henledt på, dersom man ønsker at forstå, hvorpå deres individualitet beror til trods for, at der er tale om organer inden for samme grundenergidomæne. Og det kan her i tilgift oplyses, at nævnte individualitet helt og holdent grunder sig på karakteren af det specielle kombinationsforhold, der inden for hvert enkelt organ består mellem de 5 grundenergi, som foruden den førende er til stede i og danner organkombinationen. Det er med andre ord karakteren af disse 5 øvrige grundenergiers indbyrdes kombinationsforhold, der afgør organets nærmere bestemte egenskaber og dermed dets individualitet inden for det givne grundenergidomæne. Og med den rette forståelse af grundenergiernes respektive egenskaber, deres virkelige kosmiske identitet og væsen, vil man uden videre kunne indse, at der simpelt hen ikke findes nogen grænse for kosmisk-kemiske variationsmuligheder og dermed ingen grænse for organiske individualitetsbetingelser. Thi til trods for deres veldefinerede karaktertræk er grundenergiene med hensyn til deres principielle, objektive egenskaber så tilpas neutrale og i virkeligheden komplementære, at de formår at danne betingelse for eksistensen af uendeligt mange kombinationsmuligheder – og vel at mærke kombinationsmuligheder, som uden undtagelse repræsenterer og udtrykker effektiv fornyelse. – Vi er med andre ord blevet klar over, at individualiteten ved organer, som henhører under samme grundenergidomæne, specielt beror på kombinationsforholdet mellem de 5 grundenergi, som foruden den førende grundenergi repræsenterer og danner de pågældende organer.

16.

Alene på grundlag af det her anførte begynder vi at få et levende indtryk af, at det levende væsens sjælelige struktur – summen af dets skabende evner taget i betragtning – er en yderst kompliceret mekanisme, samt at den er jo mere kompliceret, jo flere skabende evner på såvel sansningens som manifestationens område det enkelte væsen er nået frem til at have udviklet. Thi vi forstår nu, at hver eneste af disse skabende evner i første række er funderet i et specielt konstrueret sjæleligt organ. Men vi er i virkeligheden også allerede begyndt at kunne skimte konturerne af det faktum, at denne ved den sjælelige struktur repræsenterede komplicerede mekanisme er behersket af en vis organisation, idet vi er blevet klar over, at de mange sjælelige organer på trods af den nyligt omtalte

individualitet naturligt indgår i kategorimæssige sammenslutninger, nemlig sammenslutninger af organer med den samme grundenergi som førende i kombinationen. Således danner samtlige de organer, i hvis kosmisk-kemiske sammensætning instinktenergien er den førende, én særlig kategori eller sammenslutning, nemlig en sammenslutning af instinktorganer, medens de organer, i hvis kosmisk-kemiske sammensætning f.eks. tyngdeenergien er førende, danner en anden kategori eller sammenslutning, nemlig en sammenslutning af tyngdeorganer og således fremdeles. Herved fremkommer der 6 forskellige organsammenslutninger, inden for hvilke de enkelte organer er ens i den betydning, at de alle er redskaber for Jegets manøvrering med den samme underbevidsthedsgrundenergi. De pågældende 6 organsammenslutningers sammensluttethed er med andre ord funktionelt bestemt i den forstand, at organerne inden for hver enkelt sammenslutning er tilknyttet denne i kraft af deres naturlige forudsætninger for i samvirke med hverandre at kunne virke til fordel for løsningen af én og samme hovedopgave, nemlig den på en variationsrig måde at gøre Jeget specielt manøvreringsdygtigt over for en bestemt underbevidsthedsgrundenergi. Hver organsammenslutning kommer herigennem til syne som et sammensat redskab, der består af en serie mindre og indbyrdes individuelle redskaber med respektive special-funktioner, i kraft af hvis indbyrdes samvirke det pågældende sammensatte redskab på given foranledning kan befordre en sammensat funktion og dermed varetage løsningen af en mere omfattende opgave, end hver af de individuelle specialredskaber alene ville være i stand til. Og da omtalte organsammenslutninger yderligere hver især indgår som led i en større intakt helhed, nemlig den totale sjælelige struktur, der, som det vil kunne forstås, består af ikke mindre end 6 af disse sammensatte redskaber, ses det, at hver enkelt organsammenslutning rent principielt opfylder den i stk. 4-10 fremsatte definition på et organsystem. Den udgør med andre ord ligefrem et sjæleligt organsystem og tjener i sin egenskab heraf som et udvidet specialredskab for Jegets manøvrering med en af de 6 underbevidsthedsgrundenergier, nemlig den, som er den førende i lokalorganernes kosmisk-kemiske sammensætning.

Symbolskitsen viser, at den sjælelige struktur er præget af 6 åndelige legemer -et for hver underbevidsthedsgrundenergi.

Vi er hermed definitivt kommet i berøring med en større eller mere omfattende funktionel enhed ved den sjælelige struktur, end det enkelte sjælelige organ repræsenterer, en enhed, der gør sig gældende som en sammenslutning af funktionelt beslægtede lokalorganer. Denne enhed opfylder, som vi nylig har set, rent principielt normerne i definitionen på et organsystem og ville i kontakt hermed uden videre kunne omtales som et sådant. Imidlertid har Martinus af forskellige grunde, som det vil være uden betydning at gøre rede for her, ønsket at renoncere på anvendelsen af denne betegnelse til fordel for betegnelsen "åndelige legemer", hvilket således er ensbetydende med, at de sjælelige organsystemer fremover vil blive omtalt som åndelige legemer. – Da nu de åndelige legemers primære mission er den at fungere som specifikke – om end sammensatte – redskaber for Jegets manøvrering med de 6 underbevidsthedsgrundenergier, hvilket som tidligere omtalt betinger

eksistensen af i alt 6 åndelige legemer, og man samtidigt tager hensyn til, at hvert af disse åndelige legemer i hovedsagen består af den grundenergi, for hvilken det netop udgør et redskab, vil det kunne forstås, hvilke faktorer der har bevæget Martinus til at kendetegne dem ved navnene: 1) instinktlegemet, 2) tyngdelegemet, 3) følelseslegemet, 4) intelligenslegemet, 5) intuitionslegemet og 6) hukommelseslegemet. De pågældende benævnelser refererer simpelt hen i hvert enkelt tilfælde direkte til vedkommende legemes funktionelle bestemmelse samt den grundenergi, der er den førende i dets kosmisk-kemiske sammensætning.

Med andre ord: ved et åndeligt legeme forstås et af alle 6 underbevidsthedsgrundenergier bestående system af sjælelige organer, der som følge af deres beslægtede konstruktive, funktionelle og de dermed forbundne kosmisk-kemiske egenskaber og forudsætninger naturligt indgår i et intimt, organisk samvirke, i kraft af hvilket legemet fungerer som et selvstændigt intakt specialredskab for Jegets manøvrering med den grundenergi, der er førende i dets kosmisk-kemiske sammensætning.

17.

Som det vil kunne ses, lader begrebet "et åndeligt legeme" sig ikke anvende i betydningen "en åndelig organisme", idet den realitet, Martinus karakteriserer ved førstnævnte begreb, indskrænker sig til at udgøre et lokalt og på sin vis elementært specialsystem i en større intakt helhed, nemlig den totale sjælelige struktur, der for sit vedkommende netop opfylder grundbetingelserne for at kunne gøre krav på at blive karakteriseret som en organisme. Disse betingelser er, som det vil huskes, at det organiske system formår at fungere som et fuldt reaktionsdygtigt sanse- og manifestationsredskab for Jeget, hvilket må siges at være tilfældet for den sjælelige strukturs vedkommende, for så vidt den er fri for patologiske (sygelige) forstyrrelser.

At derimod det enkelte åndelige legeme selv i bedste fald ikke vil kunne opfylde de definerede betingelser vil kunne ses deraf, at det som allerede adskillige gange fremhævet i sanse- og manifestationsmæssig henseende indskrænker sig til specielt at være velegnet for manøvrering med en enkelt grundenergi, hvorved altså forstås, at det på både sansningens og manifestationens område kun formår at befordre funktioner, der ekstremt ensidigt er præget af den pågældende grundenergis definerede egenskaber. –

Imidlertid vil en sådan udpræget ensidig særfunktion (eventuelt funktionsserie) absolut ikke kunne tilfredsstille det på urbegæret beroende behov for livsoplevelse, idet den absolut udelukkende har mening og dermed oplevelsesmæssig værdi for Jeget set i sammenhæng med de på de 5 øvrige legemer baserede ensidige specialfunktioner. Men lige så lidt som et enkelt åndeligt legeme i sin egenskab af sanseredskab for Jeget vil kunne berige dette med en tilfredsstillende livsoplevelse, lige så lidt vil det i sin egenskab af manifestationsredskab kunne befordre en tilfredsstillende udadrettet aktivitet eller skabelse, hvilket vil kunne ses deraf, at al skabelses dybeste kosmiske motiv eller formål er dette at tilvejebringe betingelse for sansning og dermed livsoplevelse – såvel for væsenet selv som for dets medvæsener. Men når behovet for livsoplevelse absolut ikke kan dækkes på nogen måde tilfredsstillende ved oplevelsen af en så ekstremt ensidig særfunktion, som den det enkelte åndelige legeme er i stand til at formidle, bliver det indlysende, at en skabelse, der på den ene side dybest set udelukkende sigter mod etablering af ydre betingelser for sansning og nyoplevelse, men som på den anden side kun fremviser netop en sådan ensidig særfunktion, absolut ikke kan siges at være komplet, fyldestgørende eller fuldstændig. For at kunne kvalificere sig til dette prædikat, må nævnte skabelse nødvendigvis forme sig som en samtidig, seksfoldig præstation i den forstand, at alle 6 åndelige legemer permanent må være engageret i den i en indbyrdes større eller mindre udstrækning alt efter skabelsens særlige art og karakter. – Men når dette er tilfældet, bliver det også indlysende, at den sjælelige strukturs 6 åndelige legemer i såvel sanse- som manifestationsmæssig henseende – tvunget af nødvendigheden – permanent må være engageret i et særdeles intimt og snævert samarbejde. Thi

det ses uden videre, at det levende væsens ubønhørligt krævede livsoplevelse samt den herfor nødvendige, fyldestgørende aktivitet – kort sagt dets samlede fungerende bevidsthedsliv indtil de mindste detaljer afhænger af dette samarbejde, idet nævnte aktivitet eller bevidsthedsliv igennem manifestation af bevægelsens princip jo netop bygger på manipulering med tilværelsens 6 store, universelle grundkvaliteter og dermed på et organisk herredømme over alle 6 underbevidsthedsgrundenergier. Kun igennem en fælles indsats fra de 6 åndelige legemers side lader bevidsthedslivet sig derfor befordre, hvad der gør det til kendsgerning, at de 6 åndelige legemer konstant befinder sig i et allermindst lige så intimt, livsvigtigt og gennemgribende samarbejde, som tilfældet er med organsystemerne i den fysiske organisme, og at de i kraft af dette nødvendige samarbejde danner en mindst lige så sammentømret, velkonsolideret og intakt helhed, som den fysiske organismes organsystemer gør, nemlig den totale sjælelige struktur. Nævnte sjælelige struktur kommer dermed til syne som en regulær åndelig organisme, som med hensyn til sin organisation og principielle opbygning i vid udstrækning har lighedstræk tilfælles med den fysiske organisme derved, at den som denne fremtræder som et samfund af talrige, om end sjælelige organer og organsystemer, der indbyrdes befinder sig i et intimt og snævert samarbejde, i kraft af hvilket den pågældende struktur eller organisme netop formår at opfylde sit primære kosmiske formål, nemlig at fungere som et fuldt reaktionsdygtigt sanse- og manifestationsredskab for Jeget. Tager man derfor hensyn til, at det i realiteten er den sjælelige struktur, der bærer og opretholder den fysiske organisme (ikke omvendt), og således i forhold til denne er af primær betydning, vil det kunne forstås, at der er reelt grundlag for at omtale den fysiske organisme som værende i den sjælelige strukturs billede, ligesom der netop i kraft heraf også omvendt er naturligt grundlag for at hævde, at man ud fra sit kendskab til den fysiske organismes principielle struktur og opbygning har mulighed for at danne sig et i virkeligheden yderst nøjagtigt og pålideligt indtryk af det principielle i den sjælelige strukturs opbygning. – (Vedrørende dette emne: se endvidere L.B.II, stk. 465, L.B.VI, stk. 2141-2191 og 2295-2321, "Bisættelse", kap. 51 samt "Menneskehedens Skæbne", kapitlerne 9-24.)

P.S. Livsoplevelsens forhold til P-kraftfeltet i dets fremtræden som en organstruktur vil blive nærmere omtalt i lektion 18.

Spørgsmål til lektion 17

1. Hvilken organisk forudsætning stiller praktiseringen af tanke- og følelseslivet ubetinget krav til?
2. Hvad fordres der for at den i spørgsmål 1) efterlyste forudsætning i praksis kan opfylde sit formål?
3. Hvad hedder Jegets åndelige sanse- og manifestationsredskab?
4. Er der grundlag for at tale om nogen principiel, strukturel lighed mellem den fysiske organisme på den ene side og det i spørgsmål 3) efterlyste sanse- og manifestationsredskab på den anden side?
5. Gør venligst rede for karakteren af den grundsubstans, hvoraf et sjæleligt organ består.
6. Hvilken rolle spiller P-kraftfeltet for den sjælelige strukturs eksistens?
7. Af hvor mange grundenergier er et sjæleligt organ under alle omstændigheder bygget op?
8. Kan man tale om, at de enkelte sjælelige organer tjener som redskaber for direkte, specifik manøvrering med en af de 6 underbevidsthedsgrundenergier?

9. Består der nogen sammenhæng mellem et sjæleligt organs kosmisk-kemiske sammensætning og karakteren af den funktion, for hvis befordring det er et redskab?
10. Samtlige de sjælelige organer opdeles i kategorier: nævn den faktor, der afgør, hvilken organkategori et givet sjæleligt organ henhører under!
11. Hvilken omstændighed udløser behovet for mange sjælelige organer henhørende under den samme grundenergikategori?
12. Hvorpå beror den individualitet, der kendetegner hvert enkelt af de sjælelige organer inden for den samme grundenergikategori?
13. Hvilken betegnelse bruger Martinus til at udtrykke de sjælelige organsystemer ved?
14. a) Hvor mange sjælelige organsystemer gives der, og b) hvilke navne bærer de?
15. Lader begrebet "et åndeligt legeme" sig anvende i betydningen "en åndelig organisme"?

Løsningen til lektion 16's opgavetillæg

- 1) a) Altså, ved det treenige princip, som ligger under Jeget, b) Jegets strengt personlige viden og erfaring samt det totale organiske apparatur, ved hvilket det pågældende Jeg kan manøvrere med denne viden og erfaring samt gøre sig den begribelig
- 2) a) 3 regioner, b) den ene er af fysisk, den anden af psykisk og den tredje af højpsykisk eller kosmisk natur
- 3) Skabeevnen, sjælen og den fysiske organisme
- 4) Den overfysiske del af det totale bevidsthedsapparat repræsenteret ved skabeevnen og sjælen
- 5) Det dækker over P-kraftfeltet i dens fremtrædende et system af psykiske organer, inden forgrænserne af hvilke den første, fjerde, femte og sjette grundenergi er forbundet med p-kraftfeltet
- 6) Det at virke som et redskab for Jegets sans- og manifestationsmæssige tilknytning til den fysiske materie (at gøre Jeget reaktionsdygtigt over for den fysiske materie)
- 7) Dens velegnethed for at manøvrere med den omgivende fysiske materie
- 8) Som et redskab for befordringen af en nærmere angiven specialfunktion
- 9) At ethvert redskab, der befordrer en nærmere angiven specialfunktion, kosmisk set er identisk med et organ
- 10) Som et redskab, der består af en kombination af organer, som i fællesskab virker til fordel for befordringen af en nærmere angiven sammensat funktion

NB. Disse svar er godkendt af Martinus.